

Ať žijí štěňata!

Bišonek hledá domov

Ať žijí štěňata: Bišonek hledá domov

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Susan Hughesová

Ať žijí štěňata: Bišonek hledá domov – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Ať žijí štěňata!

Bišonek hledá domov

Susan Hughesová

Ilustrovala

Leanne Fransonová

 CPRESS

Ať žijí štěňata: Bišonek hledá domov

Susan Hughesová

Překlad: Jana Vlčková

Jazyková korektura: Vlasta Kohoutová

Odpovědná redaktorka: Zuzana Neubauerová

Technický redaktor: Radek Střecha

THE PUPPY COLLECTION: BIJOU NEEDS A HOME.

Text copyright © 2015 by Susan Hughes.

Illustrations copyright © 2013 by Scholastic Canada Ltd.

Published by arrangement with Scholastic Canada Ltd. All rights reserved.

Translation © Jana Vlčková, 2019

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2545-8

ISBN e-knihy 978-80-264-2593-9 (1. zveřejnění, 2019)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2019 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 35 630.

© Albatros Media a. s., 2019. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA

*Věnováno roztomilé a veselé
Leah Wittenové
a jejímu bujarému pudlíkovi Santovi*

První kapitola

Katka se chichotá. Štěňata jsou všude! Některá se batolí v trávě, jiná pronásledují motýly. Další si hrají v květinových záhonech. Některá jsou bílá, jiná hnědá a další zase zrzavá s flíčky. Jsou tu jezevčici i afghánští chrti. Tamhle běží bostonští teriéři a kokršpanělové.

Je tu tolik štěňat, že by je jeden nespočítal!

„Hej, Katko!“ ozve se čísi hlas. „To je pro tebe.“

„Hej, Katko!“ zvolá bráška Adam. „Všechna jsou pro tebe, sestřičko. Můžeš si vybrat, jaké chceš. Máma s tátou konečně souhlasí.“ Jemně ji dloubne do ramene.

Katka se usmívá. Nemůže tomu uvěřit! Splnil se jí sen.

Ale které si má zvolit? Chytrou černobílou border kolii s jiskrnými očima? Bernského salašnického psa vrtícího celým baculatým tělem? Roztomilého labradora s bílou hvězdou na černém bříšku?

„Hej, Katko!“ nedá jí pokoj bratrův hlas. „Ségro!“

Katka seděla u počítače v obývacím pokoji. Byla sobota. Tak dlouho si na obrazovce prohlížela různá plemena psů, až se zasnula.

„Vrať se zpátky na zem, Katko!“ poradil jí bratr a podal jí telefon. „To je pro tebe. Volá teta Jana.“

A tím skončil Katčín nejkrásnější sen na světě.

V opravdovém životě štěně mít nesměla. Rodiče prohlásili, že nemají čas se o pejska starat.

Ale měla radost, že si na ni teta vzpomněla. Jana je totiž ta nejlepší teta na světě. Miluje psy stejně vroucně jako Katka. Ve městě si otevřela psí salon. Jmenuje se Veselé ocásky a zároveň slouží jako psí hotel. Podniku se daří. Vede si mnohem lépe, než si teta myslela. Dokonce si musela najmout asistenta, aby jí pomáhal vyřizovat objednávky a domlouvat návštěvy.

Ale i když má teta Jana posilu, pořád neví, kam dřív skočit. Proto často požádá Katku o pomoc. Ta s sebou většinou bere svoji nejlepší kamarádku Máju a novou spolužačku Gabrielu. Obvykle pomáhají tetě Janě se štěnaty, která našla ve Veselých ocáscích dočasné přístřeší.

Katka vytrhla Adamovi telefon z ruky. „Ahoj, teto Jano!“

„Zdravím tě, Káčátko!“ oslovila ji láskyplně teta. „Poslouchej, mohla bys mi přiběhnout na pomoc? V sobotu tu vždycky bývá rušno, ale dneska je to extra výzva.“

„Jasně!“ zaradovala se Katka. „Co se děje? Nechal u tebe někdo štěně? Potřebuje vyvenčit nebo si pohrát na dvorku?“

„Něco takového – krát tři!“ smála se teta. „Ráno jsem sešla dolů do salonu, abych se připravila na další den. Otevřela jsem vchodové dveře, chci si vzít ze schránky noviny, a co myslíš, že jsem našla? Velkou krabici a v ní tři bílá štěňata bišonků!“ V tu chvíli zněl její hlas rozčileně.

Katka zalapala po dechu. „Tři opuštěná štěňátka?“

„Ano,“ přisvědčila teta Jana a povzdechla si. „Myslím, že jsou asi tak osm týdnů stará. Dala jsem je do kotce v místnosti psí denní péče, nakrmila jsem je a v misce mají vodu. Ale potřebují víc pozornosti a já jsem dneska v jednom kole. Už je skoro poledne, a teprve teď jsem se dostala k telefonu, abych ti brnkla. Nevadilo by ti, kdybys sem odpoledne přišla?“

„Samozřejmě že ne!“ vyhrkla Katka. „Můžu s sebou vzít Máju a Gábinu? Baví nás ti pomáhat. Však víš, jak jsme zblázněné do psů!“

„Bezva nápad,“ pochvalovala si Jana. „Aspoň budou síly vyrovnané – budete tři na tři!“

„Napřed se dovolím mamky a tatky,“ slíbila Katka „a potom zavolám kamarádkám.“

„Ještě něco, Káčátko,“ vzpomněla si teta. „Mohla by sis vzít s sebou nějaké výtvarné potřeby? Byla bych ráda, kdybyste vyrobily plakáty a napsaly na ně, že tři rozkošná štěňátka hledají nový domov.“

„Určitě,“ potvrdila Katka. „V mžiku jsem u tebe! Nebo ještě dřív.“

Druhá kapitola

Před domem, kde Katka bydlela, o čtvrt hodiny později zastavilo auto. Mája se vyklonila z okénka spolujezdce.

„Nazdar, Kačenko!“ zvolala.

Katka protáhla obličej. Pro Máju je Kačenkou, co si pamatuje.